

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Uden Haab

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972047789568/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

UDEN HAAB.

Solen alt synker, Bølgerne gaae,
Luftningen hvisker i Siv og Straa;
Havmanden sidder paa Steen ved Strand,
Slaaer han sin Harpe med hviden Hand;

Slaaer han sin Harpes gyldne Net, —
Skoven den holder sit Aandedræt,
Fuglene tie; men Bølgens Klang
Blander sig ømt med hans søde Sang.

Jomfruen lytter paa Blomsterbred,
Hjertet det banker uroligt derved;
Hemmeligt, sødt hendes Rosenkind
Kyskes af Aftenens sukkende Vind.

Øinenes Stjerner i Taage staae,
Foden, fortryllet, ei mægter at gaae;
Brat dog hun presser sin Haand mod Bryst,
Heftigt, med Suk hun hæver sin Røst:

»Havmand! skjøen Havmand! Din Sang er sød,
Deiligt den tidt for mit Øre lød;
Havmand, skjøen Havmand! kom vel ihu:
Salig vorder dog aldrig Du!«

Aldrig — gjentoned fra Skov og Vang,
Flux forstummed den venlige Sang;
Stille han sank i sin Vugge vaad,
Dybet kun hørte hans bitre Graad.